

[Poul H. Møller]

derligt nok ikke spørge voksne mennesker, før de indgår i et ægteskab, hvilket eller hvilke efternavne man ønsker at anvende i ægteskabet. Det finder vi meget besynderligt.

Der er også andre grunde til vor modstand mod lovforslaget, f. eks. den forvirring, som kan forventes at opstå ved de forventeligt mange navneskifter, der vil finde sted, og omkostningerne ved dette arbejde. Slægtsforskningen bliver også vanskeligere, og der vil opstå virvar med ægteskaber, hvor man har to efternavne, og hvor det ene barn måske ønsker den ene parts efternavn, mens det andet barn ønsker den anden parts efternavn.

Alt dette bevirker, at vi må stemme imod dette navnelovsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er højst usikkert, vil jeg gerne sige til fru Agnete Laustsen, om der bliver tale om en udvidelse af administrationen. Det er der nogle der mener. Der er nogle, der mener, at selve omtalen af navneloven måske i en kortere periode kan give et ønske om navneændringer, som man ellers ikke havde ønsket. Men i øvrigt er der jo forskellige ganske betydende rationaliseringer i forslaget, som vil mindske administrationen.

Jeg synes ikke, hr. Poul H. Møllers argumentation var særlig overbevisende. Når børn over en vis alder skal spørges, er det jo, fordi der ellers for deres vedkommende ville blive tale om en tvangsmæssig navneændring. Det er der naturligvis ikke tale om for kvindens eller mandens vedkommende, når de indgår ægteskab. Tværtimod er der dér tale om, at vi ønsker, at de tager direkte stilling personligt, hvis de ønsker en navneændring.

Med hensyn til de ægtefæller eller kommende ægtefæller, der uvidende måtte glide ind i ægteskabet bevarende hver deres navn, skal jeg sige, at justitsministeriet vil søge en bevilling til information om ændringerne i navneloven, således at ingen uvidende om dette skal glide ind i ægteskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 106 stemmer mod 40.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generelle hastighedsbegrænsninger på veje uden for tættere bebygget område samt motorveje).

(Lovforslag nr. L 97. Fremsat 28/11 80. Første behandling 4/12 80. Betænkning 26/3 81. Anden behandling 31/3 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Voigt (FP):

Sidste uge forkastede folketinget en række ændringsforslag, bl. a. et ændringsforslag om fri hastighed på motorveje og et, der var lidt mindre godt, nemlig at vi skulle bevare den nugældende lovtekst med de 110 km.

Derudover blev et ændringsforslag fra hr. Dohrmann forkastet, der gik ud på, at vi måtte køre 90 km på landeveje – altså også det, der er gældende i lovteksten i dag.

Efter forkastelsen af disse ændringsforslag vil en overvejende del af fremskridtspartiets gruppe – det er et flertal – stemme imod lovforslaget i dag.

Et mindretal mener imidlertid, at de argumenter, der er fremkommet efter, at vi fik indført de administrative grænser i 1979, de fald, der har været i trafikulykkerne, gør, at man må støtte lovforslaget.

Vi er alle sammen i fremskridtspartiet modstandere af, at befolkningen pålægges restriktioner, men vi må erkende, at der kan være enkeltområder, hvor lovgivningen må træde til, og vi mener, at færdselsloven er et af de områder, hvor vi alle sammen må af finde os med, at vi kan få pålagt forskellige restriktioner. En af hovedbegrundelserne for, at vi er nogle stykker i fremskridtspartiet, der kan gå ind for lovforslaget, er, at netop inden for færdselsområdet kan man til en vis grad, hvis man lider af, at man meget gerne